

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

י"ח

עין משפט
גו מזה

כנגד אילני וידיסס - על ללשויהן כנגד המזבח: איגוד מלכא -
 כך שמו ומלך פרס היה: וסוף פירוש ופיסיוס ניהוים -
 להגבשו היה גבוה תמור מלמעלה מקנגד אילני דין והפסיוס ניהוים -
 כדי לנחורו: אפר מלכא כהנים כתיב ככו - ולרצין אהם לנחור
 עממם בתפלתם של כהנים לכהן תורה אור

כורך עליה גמי במקדש אבל לא במדינה - פי' בקינג' גמי מרשא
 ואסור משום שחוקת סמיים וגרלה לפרש גזירה אסור להאילא
 דס וכן בכל הנזר (דעירובין דף ק"ד - י"ג לפרש טעמה) להכריזו במדינה
 משום איסורא דקתני בכה הכי כחן וכאן אסור ומיהו בירושלמי משמע
 דטעמא משום שחוקת סמיים סמיים דמסיק
 פרק כל כתיבי הקודש גבי רבי עקיבא
 כאלכשו בשבת וזמן עליה ספוג יבש
 וקשר עליה גמי מכתחין וקאמר ההם
 דלמדת כל דכפוג איש מרשא אלא
 משמר גמי לפי שאזל מן המזבח
 ובכאן גמי קאמר קח משמע לן
 דגמי מסי משמע דהיינו טעמא דאלב
 לא במדינה: מאן איריא גמי
 אלתקרי' ללמשהוין גמי טעמה אבל
 לא במדינה דטעמא דשחוקת סמיים
 לא שייך צילול דהא לא מסי וי"ל
 דהיינו דהא ליה לאשמועינן צילול
 דהיינו דהא ליה לאשמועינן צילול
 דהיינו דהא ליה לאשמועינן צילול
 דהיינו דהא ליה לאשמועינן צילול

בגד אצילי ידהו אמר רב אשי אמר לי הונא
 בר נתן ימנא חדא הוהה מאימנא סמיה דאיוגוד
 מלכא והוהה מרירי המינא וחותיה ניהדיה
 ואמר לי ממלכת כהנים וכו' קודש בתיב בכו
 אהאי קמיה דאמרי' א"ל אהי' בר' יהו
 מלכא וואם להוציא ממנה דם כחן וכאן
 אמר לי יהודה בריה דרבי חינא לא
 שנו אלא גמי אבל צילול קמן הוי יתור
 בגדי' ויהוה יתורן אמר לא אמרו יתור בגדי'
 אלא במקום בגדים אבל שלא במקום בגדים
 לא דיי יתור (ה) ותיפוק ליה משום חציצה
 בשמאל א"ל שלא במקום עבודה ופליגא
 דרבא דאמר בבא אמר רב חסדא במקום
 בגדים אפי' נימא אחת חציצה ופליגא
 בגדים שלש על שלש חציצות פחות
 מכאן אינו חציצה אדרבי יוחנן דא"ל פליגא
 אדר יהודה בריה דרבי חינא מי לימא
 דפליגא? שאני צילול קמן דחשיב לישנא
 אצילא אמר לה אמר ר' יהודה בריה
 דרבי חינא לא שנו אלא גמי אבל צילול
 קמן חציצה ויהוה יתורן אמר לא אמרו חציצה
 בפחות משלש על שלש אלא במקום בגדים
 אבל שלא במקום בגדים שלש על שלש
 חציצות פחות מכן אינה חציצה והיינו
 דרבא אמר רב חסדא לימא פליגא אדר
 יהודה בריה דרבי חינא? שאני צילול קמן
 דחשיב ויתורן מאי איריא גמי לשמועינן
 צילול קמן? מלחא אנב אודייה ממיל'
 דגמי מסי בעי' רבא ונכנסה לו מח בכבודו
 מהו צילול בשור' בעינן והא ליכא אן דלמא
 דרד לבישה בכך, ובינה מהו שחוי' ומתה

תפלין מה שחוי' פנים
 בקערהם ומיהו יתור
 בגדים וף אפר לומר ק דהא
 קאמר (ג) ליתור ערוך דתפלין חולצת
 ובשל יד איירי דכשל רחם הא לתמרין
 בכסוף דחן חולצת וף משום יתור
 בגדים אפי' דרלג גמי ומיהו למתן
 דלמך לעיל לא חמוי יתור בגדים
 אלא במקום בגדים אבל שנו
 במקום בגדים לא נחש דלג די הוי
 במקום בגדים ולא של רחם ומי
 חלצה ממך כרה ספי סח דרתי
 בכסוף על גבור' אלא יתור
 חונק ומיהו לא דתני איהו חולצת
 וואוקמינן לה בשל רחם הא הוי סוס
 חידוש שלא (ט) יתור בגדים אס לא
 דשחוי' [משום] יתור בגדים אס לא
 דתמך דקמיל' דשערו היה כרה א"ל
 קמיל' דלא חלעי סתם פסילי הדין:
 וזוקה

לא תבעי לך הודא חייצא ויהוה מאי? מי אמרינן כיון דאתא ואולא רביתא היא
 ולא חייצא אן דלמא כיון דקפיד עלהו חייצא עפר מהו שחוי' לעפר והא חייץ
 אלא אבק עפר מהו בית השני מהו שחוי' על בשור' בעינן והא ליכא אן
 דלמא דרד לבישה בכך, הכהנים יד לחך חקו מהו? גופו מי חייץ אן לא
 נימא מהו שחוי' נימא דהא חייצא אלא נימא מהו דלמא דרד לבישה בכך
 רב אשי שחוי' בגבור' מהו? שחוי' כגופו דמי אן לאו כגופו דמי בגבור' רבי
 יורא תפלין מהו שחוי' אלא כיה דמאן דאמר כי לילה לאו זמן תפלין הוא
 לא תבעי לך כיון דלילה חייץ וי' נמי חייץ כי תובע' דלמא לילה זמן
 תפלין מאי מצוה דגופיה חייץ אן לא חייץ ואינגלל מילחא ומכאן לקמיה
 דרבי אמי א"ל תלמד ערוך דהא בדיני תפלין וציצות מתיבי וכתבתי
 בעבתתן וליים בכותנן וישאל במעמך מפרוין מן התפלה זמן התפילין
 מאי לאו אם הניחן אינו חציצה לא אם הניחן חציצה א"ה פטורים אמורים
 מבעי ליה הכיון דאיכא ליום וישאל דלא מתנו ליה אסור' משום הכי תנא
 פטורין והתניא אם הניחן אינו חציצה לא קשיא דא דיד הא דרש' מאי שנא
 דרד דכתיב ל' לבש על בשור' שלא יהא דבר חציץ בינו לבשרו דרש' נמי
 כתיב ושמחת המצנפת על ראש' *** ותנא ששעת היה טאה בין ציצ' למצנפת
 * [פירושין ה' מנחת טו] ** [פירושין טו] *** [פירושין טו]

שימה מקבוצת
 כורך עליה גמי במקדש אבל לא במדינה - פי' בקינג' גמי מרשא
 ואסור משום שחוקת סמיים וגרלה לפרש גזירה אסור להאילא
 דס וכן בכל הנזר (דעירובין דף ק"ד - י"ג לפרש טעמה) להכריזו במדינה
 משום איסורא דקתני בכה הכי כחן וכאן אסור ומיהו בירושלמי משמע
 דטעמא משום שחוקת סמיים סמיים דמסיק
 פרק כל כתיבי הקודש גבי רבי עקיבא
 כאלכשו בשבת וזמן עליה ספוג יבש
 וקשר עליה גמי מכתחין וקאמר ההם
 דלמדת כל דכפוג איש מרשא אלא
 משמר גמי לפי שאזל מן המזבח
 ובכאן גמי קאמר קח משמע לן
 דגמי מסי משמע דהיינו טעמא דאלב
 לא במדינה: מאן איריא גמי
 אלתקרי' ללמשהוין גמי טעמה אבל
 לא במדינה דטעמא דשחוקת סמיים
 לא שייך צילול דהא לא מסי וי"ל
 דהיינו דהא ליה לאשמועינן צילול
 דהיינו דהא ליה לאשמועינן צילול
 דהיינו דהא ליה לאשמועינן צילול
 דהיינו דהא ליה לאשמועינן צילול

כיון לא יתורו כיון: גובר מליץ גמי -
 בשעת עבודה שגנאי הוא (ג) (התורה)
 שם מכתחין דגמי מסי מכה וכל
 דבר שכתבו משום רפואה אסור משום
 שבת גזירה שמה יסחוק סמיים ה"מ
 לא במדינה אבל במקדש לא גזרו משום
 שבת: ואלס לטוילי דס - "סממכין"
 לק: ואלס וכאן אסור - להחורה הוא
 ויאסור דלחייצא: צילול - כד"ל:
 אכל שלא במקום בגדים - כגון אכבב:
 וסיפוק לי משום דמוגן - בין ידו
 לעבודה ואסור דבטיק וקלח הכה'
 שחא קבלה בעלמא על כהן והוי
 שרי (ד) ר' יוחנן: כשמשל - שמינה
 כשרה לעבודה: שלא במקום עבודה:
 כגון (ז) על גב היד: ופליגא דרבא -
 אדרבי יוחנן: שלש על שלש חולצת -
 כלומר הוי יתור בגדים ויהי דקטן
 (ח) צימח אחת במקום בגדים לישנא
 ד' חלצה דשחוי' בהקטן גמי במקדש
 לישנא ד' חלצה: ודלי פליגא - דהא
 אסור [שלא במקום בגדים] (ט) ולא
 הוי יתור בגדים, ואפי' שלש על שלש
 כמשמע: מי לימא דלמא חציצה
 אסור צילול קמן חונק ורבא אמר
 פחות משלש לא טן חונק: דקשיא -
 לפי ששנו לני והוי בגד: ג"ל אפרי
 לס (י) פו - דבר' יהיה ב' חייץ
 לא פליגא לישנא ד' חלצה: דקאמר
 משום יתור בגדים ופליגא דלא שיכח
 (י) (למחר חלצה שלא במקום בגדים
 ושלא במקום עבודה: אלא במקום
 עבודה אפי' צימח חלצה ויבדל יוחנן
 הוא "פליגי לישנא: לימא (י) פליג -
 דרבא אדר' יהודה דהא רבי יוחנן
 שפיקא לן דפליג עליה ואפילו צילול
 קמן ומכאן דהא טה חלצה ומכאן פליג
 על פליגא ד' חלצה: (פליג) בעמלת
 מי לימא פליג אדרבי יהודה דקמח
 דרבא אפי' צילול קמן מכאן שלא
 במקום בגדים: ולי' יוחנן (י) דקאמר
 אפי' צילול לא חייץ מאי איריא דקטן
 חקן ומכאן: גמי לשמועינן צילול
 לא הוי יתור וכל שכן גמי: דגמי מסי -
 (ח) (רפח) הוכחה ופליג' חתור דחין
 שבות במקדש דטלה מסכתא בלחור
 שבת איירי ועיקר משום שבת קטן
 לה ומכאן שז עירובין קטן טולה קטן
 סוגיא ההם היא: נכנסם לו רוח
 ככבודו והכדילתו מכשלו בשעת
 עבודה: רביסא סיא - הכי היה
 ככשבו: כיון דקפיד טלס - דכרעל
 לא תהא בכשבו: אכס עפר - דק
 (ל) וחזי מרגיש ט: ציפ מפס פס
 שפת: אחר בית השני כגון (ט) חלצה
 ורועותיה של חלוקה שאר רחב ולינו
 טעם ציפ השני מה שחין ולרין

לא תבעי לך הודא חייצא ויהוה מאי? מי אמרינן כיון דאתא ואולא רביתא היא
 ולא חייצא אן דלמא כיון דקפיד עלהו חייצא עפר מהו שחוי' לעפר והא חייץ
 אלא אבק עפר מהו בית השני מהו שחוי' על בשור' בעינן והא ליכא אן
 דלמא דרד לבישה בכך, הכהנים יד לחך חקו מהו? גופו מי חייץ אן לא
 נימא מהו שחוי' נימא דהא חייצא אלא נימא מהו דלמא דרד לבישה בכך
 רב אשי שחוי' בגבור' מהו? שחוי' כגופו דמי אן לאו כגופו דמי בגבור' רבי
 יורא תפלין מהו שחוי' אלא כיה דמאן דאמר כי לילה לאו זמן תפלין הוא
 לא תבעי לך כיון דלילה חייץ וי' נמי חייץ כי תובע' דלמא לילה זמן
 תפלין מאי מצוה דגופיה חייץ אן לא חייץ ואינגלל מילחא ומכאן לקמיה
 דרבי אמי א"ל תלמד ערוך דהא בדיני תפלין וציצות מתיבי וכתבתי
 בעבתתן וליים בכותנן וישאל במעמך מפרוין מן התפלה זמן התפילין
 מאי לאו אם הניחן אינו חציצה לא אם הניחן חציצה א"ה פטורים אמורים
 מבעי ליה הכיון דאיכא ליום וישאל דלא מתנו ליה אסור' משום הכי תנא
 פטורין והתניא אם הניחן אינו חציצה לא קשיא דא דיד הא דרש' מאי שנא
 דרד דכתיב ל' לבש על בשור' שלא יהא דבר חציץ בינו לבשרו דרש' נמי
 כתיב ושמחת המצנפת על ראש' *** ותנא ששעת היה טאה בין ציצ' למצנפת
 * [פירושין ה' מנחת טו] ** [פירושין טו] *** [פירושין טו]

כיון לא יתורו כיון: גובר מליץ גמי -
 בשעת עבודה שגנאי הוא (ג) (התורה)
 שם מכתחין דגמי מסי מכה וכל
 דבר שכתבו משום רפואה אסור משום
 שבת גזירה שמה יסחוק סמיים ה"מ
 לא במדינה אבל במקדש לא גזרו משום
 שבת: ואלס לטוילי דס - "סממכין"
 לק: ואלס וכאן אסור - להחורה הוא
 ויאסור דלחייצא: צילול - כד"ל:
 אכל שלא במקום בגדים - כגון אכבב:
 וסיפוק לי משום דמוגן - בין ידו
 לעבודה ואסור דבטיק וקלח הכה'
 שחא קבלה בעלמא על כהן והוי
 שרי (ד) ר' יוחנן: כשמשל - שמינה
 כשרה לעבודה: שלא במקום עבודה:
 כגון (ז) על גב היד: ופליגא דרבא -
 אדרבי יוחנן: שלש על שלש חולצת -
 כלומר הוי יתור בגדים ויהי דקטן
 (ח) צימח אחת במקום בגדים לישנא
 ד' חלצה דשחוי' בהקטן גמי במקדש
 לישנא ד' חלצה: ודלי פליגא - דהא
 אסור [שלא במקום בגדים] (ט) ולא
 הוי יתור בגדים, ואפי' שלש על שלש
 כמשמע: מי לימא דלמא חציצה
 אסור צילול קמן חונק ורבא אמר
 פחות משלש לא טן חונק: דקשיא -
 לפי ששנו לני והוי בגד: ג"ל אפרי
 לס (י) פו - דבר' יהיה ב' חייץ
 לא פליגא לישנא ד' חלצה: דקאמר
 משום יתור בגדים ופליגא דלא שיכח
 (י) (למחר חלצה שלא במקום בגדים
 ושלא במקום עבודה: אלא במקום
 עבודה אפי' צימח חלצה ויבדל יוחנן
 הוא "פליגי לישנא: לימא (י) פליג -
 דרבא אדר' יהודה דהא רבי יוחנן
 שפיקא לן דפליג עליה ואפילו צילול
 קמן ומכאן דהא טה חלצה ומכאן פליג
 על פליגא ד' חלצה: (פליג) בעמלת
 מי לימא פליג אדרבי יהודה דקמח
 דרבא אפי' צילול קמן מכאן שלא
 במקום בגדים: ולי' יוחנן (י) דקאמר
 אפי' צילול לא חייץ מאי איריא דקטן
 חקן ומכאן: גמי לשמועינן צילול
 לא הוי יתור וכל שכן גמי: דגמי מסי -
 (ח) (רפח) הוכחה ופליג' חתור דחין
 שבות במקדש דטלה מסכתא בלחור
 שבת איירי ועיקר משום שבת קטן
 לה ומכאן שז עירובין קטן טולה קטן
 סוגיא ההם היא: נכנסם לו רוח
 ככבודו והכדילתו מכשלו בשעת
 עבודה: רביסא סיא - הכי היה
 ככשבו: כיון דקפיד טלס - דכרעל
 לא תהא בכשבו: אכס עפר - דק
 (ל) וחזי מרגיש ט: ציפ מפס פס
 שפת: אחר בית השני כגון (ט) חלצה
 ורועותיה של חלוקה שאר רחב ולינו
 טעם ציפ השני מה שחין ולרין

(א) נראה דלי לא חזק קאמר וכו' ויהוה דהוי חומא דסיפא ואלס להאילא דס (ג) ר' עזר' דכתיב משמע שז עירובין אסור א' דאלס לא במדינה (ג) נראה דליין
 יתור פליגי וכו' וישי' כהן מספקא ליה וכו'.